

at folkerettens regler, og naturligvis især de noget ældre regler, er blevet skabt af og for veletablerede lande, og at andre lande derfor vanskeligt har kunnet acceptere disse regler. Dette vil ikke blive tilfældet med hensyn til de ajourførte folkeretsregler på dette område, hvis de asiatiske og afrikanske lande tager del i deres udformning.

For så vidt angår substansen i det arbejde, der endnu udestår, vil jeg gerne fremføre et par enkelte generelle bemærkninger. Den danske delegation deler fuldt ud den af mange lande fremhævede betragtning, at de fire Genève-konventioner bør lades urørt i deres helhed. Dette synspunkt er da også blevet understøttet i generalsekretærens beretning, ligesom det har afspejlet sig i Det internationale Røde Kors' hidtidige arbejde.

Et af de områder, hvor behovet for udarbejdelse af supplerende regler utvivlsomt er stort, men hvor problemerne også er meget vanskelige, er de interne konflikter, hvor en retlig regulering hidtil har været begrænset til de fire Genève-konventioners fælles artikel 3.

Vi har i denne forbindelse med interesse gjort os bekendt med det fra canadisk side fremlagte forslag på den seneste konference i Det internationale Røde Kors.

Mange eksempler på det bydende behov for en retlig regulering af sådanne interne konflikters forløb for at undgå urimelige og unødvendige overgreb, der ikke er dikteret af militær nødvendighed, kunne citeres fra de senere år og den seneste tid. Vi mener imidlertid ikke, at en debat på baggrund af konkrete tilfælde vil tjene til at fremme arbejdet med disse problemer, selv om det foreliggende erfaringsmateriale selvsagt må haves i erindring.

Det er ofte blevet fremhævet og med rette, at overholdelsen af de bestående og nyttilkommende regler er hele sagens kerne. En afgørende forudsætning herfor er, at reglerne er udformet så klart og enkelt som muligt, idet det må erindres, at de skal kunne forstås og anvendes af lægmænd. Endvidere er det af stor vigtighed, at indlæringen af dem foregår på en måde, så deres humanitære baggrund — på trods af de ydre omstændigheder, hvorunder de finder anvendelse — bliver klar. Dette er formentlig et punkt, hvor tidligere tiders indsats ikke har været effektiv nok.

Af væsentlig betydning for reglerenes overholdelse er endvidere eksistensen af en uafhængig og international instans, der kan være til stede både under internationale og interne konflikter. Fra dansk side ser vi gerne, at Det internationale Røde Kors' stilling på dette område styrkes, og vi vil ligeledes som et alternativ være åben for etableringen af et uafhængigt og upolitisk FN-organ.

Endelig vil jeg gerne fremsætte en enkelt bemærkning om spørgsmålet vedrørende journalister på farlige missioner. Vi har med interesse gjort os bekendt med generalsekretærens beretning herom såvel som med beretningen fra arbejdsgruppen.

Danmark har da også udtrykt sin positive holdning til vedtagelsen af en konventionstekst herom ud fra det synspunkt, at den journalistiske dækning af militære konflikter i sig selv gennem indvirkningen på verdensopinionen kan være et væsentligt bidrag til overholdelsen af de humanitære regler.

Imidlertid kan der være grund til at påpege, at den endelige konventionstekst bør bringes i overensstemmelse med de regler, der skal udarbejdes på andre områder inden for spørgsmålet om menneskerettigheder under væbnede konflikter.

Om de to nu foreliggende resolutionsudkast vil min delegation gerne gøre følgende bemærkninger. Det af Storbritannien fremlagte resolutionsforslag indeholdt i dok. A/C.3/L.1895 kan vi give vor fulde støtte, eftersom dets ideer vedrørende proceduren for den videre behandling af hele problemkomplekset er nøje sammenfaldende med vore egne.

Vi kan ligeledes tilslutte os det af Jugoslavien, Mexico, Sverige og Ægypten fremsatte forslag i dok. A/C.3/L.1896, hvis kernepunkt findes i operative paragraf 4, hvor generalsekretæren anmodes om at udarbejde en rapport om napalm og andre brandvåben og om virkningerne af disses eventuelle anvendelse. Dog er vi fra dansk side af den opfattelse, at spørgsmålet om det rette forum for drøftelserne om en regulering af disse våbens anvendelse først bør fastlægges på et senere tidspunkt.

Endelig så vi gerne, at de to resolutionsforslag i betragtning af, at de i substansen er meget ens, slås sammen, således at vi kun får én resolution om dette vigtige spørgsmål.